

Sư Giác Nguyên giảng pháp

trong chuyến đi thăm thánh tích Ấn Độ

tháng Hai năm 2025

PHÁP THOẠI SỐ 19

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

Pháp thoại (19)

[04/03/2025 - 02:57 - anhlibrary]

Không có cái vụ mà hướng dẫn thì cái cậu con trai của cái ông Bà La Môn này tên là Sushima, trên đường ông đi học nghề mỗi ngày ông cũng ra học thợ bạc, thợ hồ, thợ may, thợ tiện gì đó, ông đang học. Thì bữa tình cờ ông đi ra phố ông gặp mấy người Phật độc giác, ông thấy cái dáng vẻ uy nghi, cái đạo phong cốt cách, ông hoan hỉ, ông lại gần ông hỏi. Ông hỏi vậy chứ người như các Ngài gọi là sao?

- Ngài nói Ngài là Sa Môn, hỏi vậy tại sao không sống như người ta mà sống ngộ quá vậy?

- Các Ngài nói chúng tôi không muốn sanh, già, bệnh, chết. Nên chúng tôi chọn con đường này để đi. Cậu thanh niên này nghe sốc liền, chúng tôi chọn không muốn sanh, già, bệnh, chết nên chọn con đường này để đi. Cậu thanh niên nói con cũng muốn đi con đường đó, các Ngài nói phải ăn mặc giống vậy mới cho đi. Cậu thanh niên đó xuất gia rồi trong một thời gian rất là ngắn, cậu thanh niên đó tự mình đắc Độc Giác, nhưng mà do mệnh yếu nên vị đó sống được có mấy hôm rồi tịch. Lúc bấy giờ ông Bà La Môn nghèo mà có đứa con đi học, ông nhớ con ông đi tìm, thì ông cứ hỏi đầu này, đầu kia nghe nói nó tới điểm A, điểm B ông tới ông hỏi, người ta cứ chỉ, chỉ cuối cùng tới ngay chỗ đó. Thì ông vô ông hỏi các vị Phật Độc Giác. Tôi có đứa con là Sushima nghe nói nó đi tu ở đây, thì các Ngài nói rằng tịch rồi, mất rồi, đó là một vị Độc Giác như chúng tôi vậy, các vị Độc Giác nhìn biết Bồ Tát là ai, biết, Ngài mới chỉ ra cái tháp, đó là cái chỗ thờ xá Lợi.

Thì ông Bà La Môn, ông bố đó trong Kinh nói ông nghèo dữ lắm, ông nghèo dữ lắm, một phần thương con, phần con mình thành Phật mà, dòm tới dòm lui, ông tháo cái khăn trải đầu ông ra, thấy thương lắm, đi thăm con mà con chết rồi, mà nói con chứng Thánh, ông tháo khăn đội đầu ra, ông mới lấy cái khăn đó ông đi ông hốt cát, ông hốt cát, hiểu không? thay vì mình có cái thùng, cái xô, đằng này chỉ là cái khăn ông lấy cái khăn đó ông hốt, ông túm từng khăn, từng khăn, ông rải cát chung quanh cái tháp rồi ông trông bông, rồi ông tưới nước, rồi ông xếp mấy cái viên đá cho nó ngay ngắn lại rồi ông quỳ lạy rồi ông đi về. Đức Phật nói rằng ta chỉ làm chừng đó thôi, mà hôm nay ta được như vậy, để sợ. Cho nên hôm nay mình đi qua đây, mình không xả rác cũng là công đức, mình thấy viên đá mà nó nằm bừa bãi mình lượm mình để cho đàng hoàng, kiếp sau tha hồ sướng. Một chuyện nữa, khi mà Đức Phật Ngài chọn Kushinagar Ngài viên tịch thì Ngài A Nan nói:

- Bạch Đức Thế Tôn, vĩ đại như Thế Tôn nên nhập diệt ở cái chỗ đô thị hoành tráng chứ Thế Tôn không thể nào nhập diệt ở một cái chỗ mà quạnh hiu hẻo lánh như vậy.

- Đức Phật dạy rằng: này A Nan, đây là cái chỗ mà ta đã bỏ xác lần thứ 8 trong cái trái đất này. Và A nan có biết rằng trong tiền kiếp ta từng là vị Chuyển Luân Thánh Vương ở đây và tất cả những cái gì mà Ngài mô tả về cái Kushinagar về sau người ta dùng nguyên vẹn cái đó để tả Tây Phương Cực Lạc, nguyên vẹn

như vậy. Thì Ngài mới kể cho Ngài A Nan nghe. Trong Chánh Tạng không có kể, trong Chánh tạng chỉ mô tả cái hoành tráng, cái sang trọng của Kushinagar. Kushinagar lúc đó có cái tên là Kinh thành Kusavati.

- Kusa: là cỏ tranh.

- Kusavati theo năm tháng thì savati nó mất chỉ còn có Kusa, mà từ Kusa nó chuyển qua bên Kushi.

- Thì Kushi ở đây nó lại có hai cái biến thể: Kushi + nagara là thành phố Kushi

- Nhưng mà nó có biến thể thứ hai là: Kushinara.

Kushinara thì nó rất là xa, nhưng cái biến thể gần là Kushinagara là Thành phố cỏ tranh. Mà Kushi này thời xưa lúc Bồ Tát làm Chuyển Luân Vương nó tên là Kusavati

Thì ở đó cái gì cũng tính bằng ngàn hết, có hàng chục ngàn cái hồ sen, hàng chục ngàn cái lâu đài rất là đẹp, và Đức Phật Ngài cho biết rằng là cái tiền kiếp mà làm Chuyển Luân Vương này nó rất là gần với thời điểm mà Ngài thành Phật. Tại sao gần? là bởi vì cái phước nào mà Ngài được gọi là chứng, cái phước nào Ngài được làm Chuyển Luân Vương? Cái phước nào? Ngài kể lại câu chuyện rất là nhỏ.

Ngài nói thời Phật Ca Diếp, cái lúc giáo pháp hết rồi. Đức Phật mình đã từng gặp Đức Phật Ca Diếp. Nghe cho kỹ chỗ này nha, từng gặp rồi sau đó Ngài chết, Ngài đi các cõi vì từ đời Phật ca Diếp đến đời mình rất là lâu, nhiều người cứ hiểu lầm, cho đến hôm nay vẫn còn hiểu lầm nói rằng Phật Di Lặc đang ở trên Đâu Suất, rồi mai một trên đó xuống, sai bét. Ngài đang ở trên Đâu Suất, nhưng mà Ngài hết tuổi thọ Đâu Suất, Ngài rớt xuống Ngài đi lòng vòng, lòng vòng, cái khả năng Ngài bị đọa rất là lớn, rồi Ngài mới tới kiếp cuối cùng, cuối cùng Ngài về lại Đâu Suất lần cuối rồi Ngài mới xuống thành Phật, hiểu không? chứ còn không phải từ đây mà Ngài lên Đâu Suất Ngài ở luôn miệt mài ở đó thì không có.

Mình không chịu học cái đó mà cứ toàn là đi nghe người ta đồn không à. Rồi Việt nam mình nghe nhiều cái đồn vui lắm, Phật ngồi thiền 49 ngày dưới gốc cây Bồ Đề rồi thành đạo mà bao nhiêu thế hệ cứ dè ra tin cái chuyện đó. Trong Kinh Điển Pali không có. Kinh điển Pali không có cái chuyện mà...nghe cho kỹ nè, Kinh điển Pali không có cái chuyện mà Ngài ngồi 49 ngày dưới gốc Bồ Đề để mà thành Phật, cái chuyện đó do mình bịa.

Chuyện này có, là Ngài sau 6 năm khổ hạnh, thấy không kết quả, Ngài mới về dưới gốc Bồ Đề Ngài ngồi, Ngài theo dõi hơi thở, Ngài mới nhớ lại chuyện vì sao ngày xưa 7 tuổi mà mình được an lạc như vậy, Ngài mới quay lại cái đề mục hơi thở và Ngài đắc Ngũ Thiền, Ngài mới quan sát cái Ngũ Thiền đó, Ngài thấy rằng các cái cảnh vật chất nó vô thường đã đành mà các cảnh thiên nó cũng vô ngã, vô thường, Ngài nhìn cái đó Ngài quán chiếu 12 Duyên Khởi. Tôi nhắc lại tất cả Chư Phật trước khi đắc đạo đều lấy hơi thở làm đề mục chánh, rồi chứng ngũ thiền, sau đó mới trên cái nền tảng đó các Ngài mới quán chiếu 12 Duyên Khởi và thành Phật.

Thành Phật xong rồi, cái này nghe cho kỹ nè, Thành Phật xong rồi, tất cả Chư Phật đều bỏ ra 7 lần 7, 49 ngày, thành rồi mới có 49 ngày. Mỗi một tuần như vậy Ngài làm một việc.

- Thí dụ như Ngài đứng thẳng người Ngài nhìn vô gốc Bồ Đề để Ngài tri ơn gốc Bồ Đề nó đã che chở cho Ngài.

- Rồi Ngài đến một gốc cây nào đó Ngài ngồi Ngài suy niệm về cái Tạng A Tỳ Đàm suốt một tuần.

- Ngài vào một cái gốc cây khác Ngài ngồi Ngài suy niệm về cái Giáo Lý Duyên Khởi đúng một tuần.

Tất cả là 7 tuần như vậy, SAU KHI THÀNH PHẬT, 4 chữ, mà người Việt Nam mình cứ dè ra là 49 ngày Đức Phật ngồi không. Chẳng hạn như sáng nay là có nhiều vị cố gắng tin là đây là cái hang Ngài Xá Lợi Phất, hang Ngài A Na mà tôi nổi điên lên, trời ơi các Ngài đâu có số hồng, số đỏ, cái hang là hang của trời,

có hiểu không? cái bà Hai này bả lên bả tu thiên, bả ở đó 5, 3 bữa bả dọt thì cái bà hai này bả lên hiểu không? thì làm sao nói cái hang của cái bà này được. Theo các vị, Ngài A Nan có chủ quyền cái hang đó không? và khi Ngài A Nan đi rồi cái vị khác có vào đó ngồi được không? thì lý do nào mình đó là hang của Ngài A Nan cho đành vậy. Vậy mà hề nhau tin mới ghê chứ là do mấy ông thầy tour guide của tôi mấy ông bày.

Cho nên nhớ những cái đó rất là quan trọng. Cho nên là...bây giờ trở lại cái tích mà tại sao mà Ngài.....tại sao mà Ngài được quá chừng cái cung điện hoành tráng? hồi này tôi có kể chưa? Trong đời Phật Ca Diếp thì Ngài gặp Phật Ca Diếp xong rồi Ngài mới đi các cõi cuối cùng trong vô số cõi đó, có một cõi có một lần đó Ngài sanh lại Ngài làm cái ông thợ rừng nghèo, quý vị nghe có chịu nổi không? tu cho đã rồi cuối cùng có một kiếp nghèo mới vui. Cho nên hôm nay mình gặp những người nghèo mình đừng có nói họ thiếu phước Ba La Mật, nhằm cái lúc, sông có khúc, người có lúc, có lúc cái quả nào đó nó khiến Ngài nghèo. Ngài làm ông thợ gỗ, biết thợ gỗ không? giống như thợ xẻ gỗ, Ngài đi trong rừng, Ngài đi lấy gỗ, Ngài gặp có một ông Sư ở trong rừng cắt cái am mà siêu vẹo thì Ngài mới thấy tội nghiệp, Ngài là thợ gỗ mà, mới làm cái cốc cho đàn hoàng lại, xong rồi Ngài đi về, rồi bữa sau, năm, ba ngày sau Ngài đi ngang Ngài nhìn cái cốc thấy cũng chưa có tới lắm, cái Ngài mới trông bông chung quanh, rồi năm ba bữa sau Ngài đi ngang, Ngài thấy nó thiếu thiếu, thấy ông Sư này ông phải đi ra suối lấy nước xa quá, cái Ngài mới làm cái hồ nhỏ nhỏ, làm cái hồ xong đâu có được phải có cái cầu thang xuống chứ, mưa xuống thì nó lầy sao ta, ông đem sỏi, đá ống xếp chung quanh. Rồi ông đi về lâu lâu ông ghé vô coi thiếu gì ông làm cái đó, tính theo cái thời giá bây giờ cái cốc trị giá khoảng 1000 dollar, 1000 dollar tiền công, chứ vật tư thì không có, chỉ chừng đó thôi, mà những cái gì mà Ngài làm cho cái vị đó, cái vị đó chính là một vị Tỳ Kheo A La Hán. Những gì Ngài làm được trả lại gấp mấy triệu lần. Ngài chỉ đào có cái ao thôi, kiếp sau Ngài được mấy chục ngàn cái hồ nước tuyệt đẹp. Ngài chỉ trồng có mấy cái cây le hoe thôi, kiếp sau Ngài được mấy chục ngàn hàng cây đẹp, hiểu không? tức là nó nhân lên hàng triệu lần như vậy.

Thì tại sao hành hương mà tôi muốn kể cái đó cho bà con thấy rằng có những cái quả báo cực lớn mà nó được thành tựu từ những cái duyên lành rất là nhỏ. Bây giờ mình hết giờ rồi, mình có qua Trúc Lâm không? còn lại mấy câu hỏi phải không?

À chuỗi, có muốn nghe? Bên Phật giáo Nam Truyền không có cái chuyện tụng kinh mà tụng kinh mà xài pháp khí, biết pháp khí không? chuông và mõ, không có xài, nhưng trong Kinh có nói đến hai chuyện: Nghe cho Kỹ nè, bên Tu sĩ Tăng ni bên Phật giáo Nguyên Thủy không có xài pháp khí tức là chuông và mõ, cũng không có lần chuỗi nhưng chúng ta cũng không nên cực đoan mà chống. Không nên cực đoan mà chống hai cái đó. Bởi vì trong Kinh nói thời Đức Phật những lần mà họp chúng, cần họp mặt Chư Tăng, Chư Tăng vẫn dùng cái keng, Pali gọi là.....là cái keng, có, chứ làm sao mà kêu? mỗi vị mệnh mõng vầy chẳng lẽ mình...xưa làm gì có phone mà nhắn tin, phải đánh keng. Đồng thời Đức Phật dùng cái chuông, cái keng dùng để báo chúng, báo tin mang cái tính báo tin như cái hiệu lệnh họp mặt, hiểu không? chứ không phải như mình bây giờ tụng kinh mình cứ nhip nhip, rồi. Không dùng như mình nhưng mà có.

Rồi thứ hai, bây giờ nói qua cái chuỗi, bên mình không có chuyện tụng kinh hoặc là ông Sư đeo chuỗi là không được, hoặc là ngồi lần chuỗi là không được. Nhưng mà nó có cái này, mà bản thân tôi, tôi báo trước, nay mai bà con qua bên Bồ Đề Đạo Tràng, bà con sẽ gặp tôi nè, tôi có một xâu chuỗi rất là dài tôi quần quần vô tay chứ tôi không có đeo, tôi quần vô tay tôi tụng kinh, tụng suốt ba ngày, là tại sao vậy? trong Kinh có cái tích này, có lần đó Đức Phật Thích Ca Mâu Ni mình nè, còn Bồ Tát, Ngài làm một vị hoàng tử, Ngài đi học ở xa, đi học, đi học ở xa. Chứ chẳng lẽ mình con vua mà mình cứ ngồi mình chờ cha chết mình leo lên làm vua rồi mình dốt đặc hay sao? Hiểu không? chỉ có Việt nam mình là con vua cứ leo lên làm vua thôi, con sãi ở chùa.